

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/66/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813202669
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6813202669.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti o maloletú K. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, dieťa rodičov Y. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. K. č. XX, právne zastúpenej advokátom Mgr. Mariánom Jankovičom, Advokátska kancelária so sídlom Bernolákova 151/9, 050 01 Revúca a I. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., J. č. XX/XX, právne zastúpeného advokátom JUDr. Zsoltom Suverom, Advokátska kancelária so sídlom Murgašova 3, 040 01 Košice, v konaní začatom na návrh matky, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu, na základe odvolania otca maloletej proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 7P/53/2013-72 zo dňa 21. 05. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť prispievať na výživu maloletej K. P., nar. XX. XX. 2010 v sume 100,- Eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa každého mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku p o t v r d z u j e .

Vo zvyšku zostáva uznesenie okresného súdu n e d o t k n u t é .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matke (výrok I.). Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej výživným v sume 100,- Eur mesačne k rukám matky všetko vždy do 15. dňa každého mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.). Schválil rodičovskú dohodu o úprave styku otca s maloletou a to tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou každý párný týždeň v mesiaci od soboty od 09.00 hod do nedele 18.00 hod, každý párný rok od Veľkonočnej nedele od 09.00 hod do Veľkonočného pondelka do 18.00 hod, od 24. 12. od 09.00 hod do 27. 12. do 18.00 hod. Matka maloletej je povinná maloletú odovzdať otcovi v stanovenú dobu a čas pred jej bytom riadne upravenú a otec maloletej je povinný v stanovenú dobu a čas maloletú prevziať pred bytom jej matky a taktiež vrátiť ju matke pred jej bytom (výrok III.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu (výrok IV.).

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec maloletej (ďalej aj „otec“) a to v časti výroku o určení výživného. Namietal, že okresný súd odôvodnil svoj rozsudok, čo do výroku o výživnom, najmä tým, že aj keď otec v súčasnosti nemá žiaden príjem, v jeho osobnom vlastníctve sa nachádzajú dve motorové vozidlá a z tohto dôvodu je schopný prispievať na výživu maloletej sumou 100,- Eur. Otec uviedol, že nemá žiaden príjem a sám je odkázaný na svojich rodičov. Vyjadril sa k motorovým vozidlám ktorých je vlastníkom a to tak, že SEAT IBIZA, rok výroby 1998, je nepojazdné vozidlo a pre jeho zlý technický stav ho už ani nie je možné opraviť. K vozidlu VOLVO S60, evidované na jeho meno od 27. 01. 2013, uviedol, že toto motorové vozidlo bolo vyrobené v roku 2002, pričom ho skoro vôbec nevyužíva pre nedostatok peňažných prostriedkov. Nakoľko otec už nie je vlastníkom iného hnutelného, či nehnuteľného majetku,

je presvedčený, že nie je namieste, ak okresný súd vlastnícke právo práve k tejto jedinej huteľnej veci (VOLVO S60), ktorej hodnota nie je značná vzhľadom na rok výroby (2002), zohľadnil na jeho ľarchu, že je v medziach schopností a možností odporcu prispievať na výživné maloletej sumou 100,- Eur mesačne. Otec maloletej ďalej namietal, že aj keď v minulosti prispieval dobrovoľne sumou 100,- Eur mesačne (len vďaka peňažnej podpore jeho rodičov), nemožno z tejto skutočnosti vyvodiť, že výživné v tejto výške zodpovedá jeho reálnym schopnostiam a možnostiam. Navrhol, aby odvolací súd doplnil dokazovanie ohľadom akých motorových vozidiel je otec aktuálne držiteľom a uviedol aj ich rok výroby. Z uvedeného je podľa otca maloletej zrejmé, že okresný súd neúplne zistil skutkový stav a na základe už vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, dôsledkom čoho vec nesprávne právne posúdil. Zároveň je toho názoru, že výživné v sume 100,- Eur mesačne je neprimerané aj potrebám trojročného maloletého dieťaťa.

Otec maloletej navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní veci a doplnení dokazovania rozsudok okresného súdu zmenil v časti výroku o určení výživného tak, že bude povinný prispievať na maloletú sumou 50,- Eur mesačne, alternatívne navrhol zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu otca maloletej sa vyjadrilo oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Revúca. Uviedlo, že otec sa už počas šetrenia jeho majetkových pomerov vyjadril, že je ochotný prispievať na výživu 50,- Eur a že doteraz platil výživné v sume 100,- Eur mesačne. Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately ÚPSVR Revúca považuje odvolanie otca za nedôvodné, nakoľko otec sám dobrovoľne na pojednávaní prehlásil, že je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné v sume 100,- Eur mesačne. Uvedenú výšku výživného platil aj pred rozhodnutím Okresného súdu Revúca.

K odvolaniu sa vyjadrila aj matka maloletej. Uviedla, že nesúhlasí s odvolaním a že okresný súd správne postupoval pri určení výšky výživného. Matka maloletej nevidí dôvod, aby súd dospel k určeniu inej sumy výživného pre otca, keďže prispieval dlhšie ako pol roka (od septembra 2012 do rozhodnutia súdu) na výživu maloletej sumou 100,- Eur. Ďalej uviedla, že dlhodobá nezamestnanosť otca nemôže byť na úkor neprispievania výživným na maloletú a to hlavne z dôvodu, že otec je 27-ročný mladý, zdravý a stredoškolsky vzdelaný človek, ktorému nič nebráni v tom aby si našiel prácu prípadne aj v zahraničí. Na záver sa vyjadrila k skutočnosti, že otec maloletej vlastní dva motorové vozidlá, z toho jedno nepojazdné malo byť na pretekárske účely. Okresný súd podľa matky maloletej správne dospel k tendencii zbavovania sa majetku otcom na úkor maloletého dieťaťa. Na základe vyššie uvedeného žiada odvolací súd, aby potvrdil predmetný rozsudok Okresného súdu Revúca.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec prejednal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 2 písm. a zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) a v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd uložil otcovi maloletej povinnosť prispievať na jej výživu určeným výživným k rukám matky podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku prvostupňového súdu k výroku o určení vyživovacej povinnosti otca k maloletej (§ 219 ods. 2 O.s.p.). V súdnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvého stupňa v uvedenej časti. Okresný súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie vo veci. Dôvody, pre ktoré tak urobil, správne a podrobne rozobral v odôvodnení rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia okresného súdu, a to zvlášť vo vzťahu k otcom tvrdným skutočnostiam uvedeným v podanom odvolaní, odvolací súd uvádza nasledovné: K námietke otca, že okresný súd odôvodnil rozhodnutie o určení výšky výživného najmä tým, že je vlastníkom dvoch motorových vozidiel z ktorých je jedno nepojazdné a druhého hodnota nie je značná je neopodstatnená. Odvolací súd uvádza, že okresný súd len plnil svoju zákonnú povinnosť a vykonal dokazovanie o majetkových pomeroch otca. K odvolacej námietke, že z dobrovoľného prispievania otca na maloletú sumou 100,- Eur okresný súd nemôže vyvodiť skutočnosť, že je v jeho

schopnostiach touto sumu prispievať aj naďalej. Odvolací súd uvádza, že počas uplynulého polroka bol otec maloletej schopný prispievať na jej výživu sumou 100,- Eur mesačne a tiež bol schopný zadovážiť si osobné motorové vozidlo VOLVO S60 (evidované na meno otca od 28. 01. 2013) aj napriek tomu, že v tom čase bol tiež nezamestnaný. Tieto skutočnosti odporujú námietkam otca maloletej o jeho neschopnosti prispievať na výživu maloletej v sume 100,- Eur.

K návrhu, aby odvolací súd doplnil dokazovanie ohľadom akých motorových vozidiel je otec maloletej aktuálne držiteľom a uviedol aj ich rok výroby, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu sú tieto skutočnosti zrejmé a preto sa týmto návrhom nezaoberal.

Odvolací súd tak záverom dodáva, že okresný súd, na základe vykonaného dokazovania, zohľadnil všetky zákonné kritériá a vyživovaciu povinnosť otca k maloletej K. P. určil v primeranej výške. Tvrdenia otca uvedené v podanom odvolaní nie sú takého charakteru, aby podmieňovali zmenu rozsudku okresného súdu vo výroku o výživnom na maloleté dieťa.

Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.